

תת"ע 9835/12/17 - מדינת ישראל נגד סמיר אבו גודה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9835-12-17 מדינת ישראל נ' אבו גודה
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

סמיר אבו גודה

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 28.5.17, הודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 4.2.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר טארק רמאל, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 28.5.17, בסמוך לשעה 19:20, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב התערוכה, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לצומת עם רחוב צידון, נצפה על ידי עד התביעה, שישב בניידת משטרה, בצומת האמור ובמרחק של 10 מטרים לערך מרכב הנאשם, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו הימנית ומבטו מופנה לכיוון הטלפון. העד ציין כי הבחין בעבירה דרך השמשה הקדמית של רכב הנאשם.

העד החל בנסיעה אחרי רכב הנאשם, כרז לו לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני לא החזקתי טלפון. יש מצב ויז".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא החזיק שום דבר ויש לו מתקן לטלפון הנייד. עוד טען הנאשם, כי לא אמר לעד כי עשה שימוש ב"ויז".

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם, האופן בו אחז בטלפון הנייד, האופן בו הביט לעבר הטלפון הנייד, שמר על קשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו ותיעד תגובתו הראשונית של הנאשם.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. בעפ"ת 34806-04-10 פירמן נגד מדינת ישראל קבע כבוד השופט מודריק: "שימוש בטלפון אינו דווקא השלמת פעולת החיגוד ודי בנטילת הטלפון, הנחתו על ההגה ואחיזה בו במצב הזה כדי לגבש הרכיב של שימוש". בעפ"ת 5675/08 סמפירה ברונו נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ביתן כי, כאשר שוטר כותב, שהוא הבחין בנאשם אשר אווז ביד שמאל טלפון: "די בכך כדי להרשיע המערער". בעפ"ת 6936-04-13 מלכיאלי יהוד נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט סעב: "מתקין התקנות עשה שימוש בהתחלה במילה "לא" ובהמשך, חזר והשתמש באותה מילה בתוספת "ו" החיבור, במובן זה שתכליתה להוסיף לאיסור הראשון, איסור שני ונוסף, קרי, המחוקק אסר תחילה את אחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה, והוסיף ואסר גם את השימוש בו, כך שדי בביצוע אחת החלופות, כדי לבסס הרשעת אותו נהג בעבירה לפי תקנה זו".
4. גרסת הנאשם, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם מיעט בפרטים, העלה גרסה כללית ביותר, הכחיש את שנרשם מפיו על ידי העד, כאשר אין זה סביר בעיני כלל ועיקר, כי העד המציא את תגובת הנאשם ממוחו ואם היה עושה כן, הגיוני, כי ירשום דברים התומכים בביצוע העבירה באופן מלא.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ח, 04 מרץ 2018, במעמד הצדדים